

heden, uden for Kjøbenhavn og Købstæderne for særlige Ægteskabsforstandere. Medens Forholdet er det, at det i Kjøbenhavn og Købstæderne vil være en let Sag for dem, som ere blevne gifte, endnu samme Dag at opnaa den kirkelige Indvielse af Ægteskabet, vil det i overmaade mange Tilfælde paa Grund af de lange Afstande falde meget vanskeligt, ja, maaske ganske umuligt for dem, der bo paa Landet. Dette er Grunden til, at man har foreslaaet, at Ægteskabet uden for Kjøbenhavn og Købstæderne skal indgaa for Ægteskabsforstandere, valgte af Amsraadene. Der er i Lovforslaget foreslaaet en Række nærmere Regler for, hvorledes Ægteskabsforstanderne have at forholde sig, hvilke Bevisligheder der skal afkræves dem, som ønske at indgaa Ægteskab, hvorledes de skulle kundgøre det forehavende Ægteskab, og hvorledes dette Ægteskab skal indstiftes og Bevis derom udstedes. Endvidere indeholder Forslaget selvfølgelig Regler for Betalingen for Ægteskabets Indgaaelse for Ægteskabsforstanderne og den hele nærmere Indretning af Ægteskabsforstandernes administrative Virksomhed. Endelig indeholder Forslaget Bestemmelser om den kirkelige Indvielse af Ægteskabet, og i den Henseende holder Forslaget sig da til, at det er overladt de paagældende selv, om de ønske deres Ægteskab kirkelig indviet, og Indvielsen skulde da — for saa vidt Folkekirken angaar — som Regel foretages af den Præst, der er Præst i det Sogn, hvori Bruden boede før Ægteskabets Indgaaelse. Dog er der i disse Regler foreslaaet Undtagelser for det Tilfælde, hvor man fra et kirkeligt Standpunkt mener, at det vilde være urigtigt at foretage en kirkelig Indvielse af det paagældende Ægteskab. Dog er det foreslaaet saaledes, at det ikke skal være overladt til den enkelte Præst selv at bestemme, om Forholdene efter hans Opfattelse ere til Hinder for det enkelte begærede Ægteskabs kirkelige Indvielse, men at dette Spørgsmaal i alle Tilfælde skal overlades til Afgørelse af de højere kirkelige Myndigheder, saa at der i saa Henseende bliver fastslaaet fælles Regler, som ikke ere afhængige af den enkelte Præsts Syn paa Forholdene. Lovforslaget indeholder endelig Bestemmelser om Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden. Det er der fundet nødvendigt, at de Dele af Loven, som angaa Ægteskabs Indgaaelse for Ægteskabsforstandere, først komme til at træde i Kraft, naar saadant bestemmes ved kgl. Anordning, fordi der selvfølgelig maa gaa nogen

Tid med hele Systemets Forberedelse, med Anskaffelsen af de fornødne Protokoller og andre Dokumenter, og hvad Valgene for Amsraadenes Vedkommende af Ægteskabsforstanderne angaar. Medens Lovens Bestemmelser i Almindelighed ville træde i Kraft paa sædvanlig Maade 8 Dage efter Lovens Kundgørelse i Lovtidenden, vil saaledes selve Bestemmelsen om Indgaaelsen af det borgerlige Ægteskab først træde i Kraft paa den Tid, som maatte bestemmes ved kgl. Anordning. Hermed skal jeg have den Ære at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Det andet Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, hedder Forslag til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. Det er den ved Lov 2. Marts 1900 § 9 fastsatte Revision, som ved dette Lovforslag finder sin første Begyndelse. Lovforslaget er i det væsentlige affattet i Overensstemmelse med den nugældende Lovs Bestemmelser, men afviger dog paa tre Punkter derfra. Det ene er, at Lovforslagets § 1 aabner Mulighed for, at der kan afsluttes Overenskomst med flere end et privat analytisk-kemisk Laboratorium om at foretage Undersøgelser af offentlig faldte Levnedsmidler. Denne Bestemmelse finder sin Grund i de Forhandlinger, der i Fjor fandt Sted her i Tinget, hvorved der fremkom Ønske om, at et kemisk Laboratorium i Aarhus ogsaa skulde have Adgang til at foretage en Del af de Analyser af Levnedsmidler, som Lovforslaget foreskriver. Det andet Punkt er, at der til § 7 er føjet et nyt andet og tredie Stykke, hvorved det bestemmes, at for saa vidt der til Tilsætning til Næringsmidler anvendes Stoffer, der, selv om de ikke i det enkelte Tilfælde kunne medføre skadelige Virkninger, dog gennem fortsat Nydelse af vedkommende Fødemiddel kunne medføre saadanne, kan Justitsministeriet ved Anordning forbyde saadan Tilsætning. Endvidere er det bestemt, at med Hensyn til Stoffer, der ved Levnedsmidlers Tilberedelse anvendes som Surrogater for regelmæssigt brugelige Bestanddele af væsentlig højere Næringsværdi (f. Eks. Saccharin i Stedet for Sukker), kan Justitsministeren ved Anordning træffe nærmere Bestemmelse om, paa hvilken Maade den i § 6 foreskrevne Mærkning skal være udført. Det hedder saa videre, at den Sælger, der, vidende om den paagældende Vares Beskaffenhed, falholder Varer, der ere behandlede paa en ved de i denne Paragraf omhandlede Anordninger forbudt Maade, eller som falholder Varer,